

Spørgsmål 3:

I besvarelsen af spørgsmål 2 redegøres der for, hvorfor den særlige indkomstskat ikke lader sig udforme som en kildeskat. I spørgsmålets formulering er imidlertid anvendt ordet „samtidighedsskat“, og det ønskes oplyst, om den særlige indkomstskat ikke lader sig ændre til en anden form for samtidighedsskat end kildeskat.

Svar af 20. februar 1967:

En løbende beskatning af særlig indkomst gør det nødvendigt, at skatten beregnes og opkræves i umiddelbar forbindelse med erhvervelsen af den særlige indkomst. Den enkelte skatteyder måtte være pligtig inden en vis kortere frist at foretage en opgørelse over og en slags selvangivelse af den særlige indkomst til brug ved beregningen af den særlige indkomstskat. Opgørelsen af visse af de engangsindtægter, der er undergivet beskatning som særlig indkomst, sker efter ret komplicerede regler. Under et system som det omhandlede vil der være forholdsvis kort tid for skatteyderen til at foretage opgørelsen og for myndighederne til at gennemgå den. Det må derfor antages, at der i en hel del tilfælde vil opstå fejl, så at der må ske berigtigelse af den allerede betalte skat.

Efter de gældende regler kan tab ved en række af de omhandlede indtægtsarter fratrækkes i fortjenester inden for samme år. Ved beregningen af den særlige indkomstskat indrømmes et fradrag på 1.000 kr., men det kan kun foretages én gang inden for samme år. Disse forhold vil bidrage til at vanskeliggøre den samtidige beskatning. Når en skattepligtig erhverver særlig indkomst flere gange inden for samme år, vil det være nødvendigt ved den eller de senere erhvervelser at foretage en slags kumulativ opgørelse. Ved denne opgørelse må der i princippet beregnes særlig indkomstskat af de samlede erhvervelser indtil opgørelsens tidspunkt, hvorefter det beregnede skattebeløb nedsættes med det eller de tidligere i samme år erlagte særlige indkomstskattebeløb.

Udviser en opgørelse af særlig indkomst et negativt indkomstbeløb, kan tabet som nævnt fradrages i anden særlig indkomst og, hvis det ikke er muligt, i den skattepligtige almindelige indkomst. I de sidst-

nævnte tilfælde måtte der ske en regulering af den almindelige løbende beskatning (A-skat eller B-skat) under hensyn til det fremkomne tab.

Gennemførelsen af en ordning som ovenfor anført vil rejse forskellige andre problemer af såvel principiel som praktisk karakter. Hvis adgangen til i stedet for at svare særlig indkomstskat at få den særlige indkomst beskattet med almindelig indkomstskat over 3 år skal opretholdes, betyder det en fravigelse fra princippet om samtidighedsbeskatning. En begæring om almindelig indkomstbeskatning over 3 år vil allerede for det løbende indkomstår gøre det nødvendigt at regulere den almindelige løbende beskatning for den skattepligtige. Der må tages stilling til, om en skattepligtig, der erhverver særlig indkomst flere gange inden for ét år, ved de senere erhvervelser skal være bundet til den beskatningsform, han har valgt ved den første erhvervelse, eller om han skal have adgang til at vælge den anden beskatningsform enten alene for de senere erhvervelser eller med virkning også for de tidligere erhvervelser i samme år.

Som det fremgår af foranstående, vil de indkomstarter, der henhører under den særlige indkomstbeskatning, kun vanskeligt kunne tilpasses den i øvrigt foreslåede ordning med løbende beskatning af indtægten. Det er et spørgsmål, om der er så åbenbare fordele forbundet med en sådan ændring, at det kan opveje de praktiske vanskeligheder, der må antages at opstå.

Spørgsmål 4:

Kan formuleringen af § 1, nr. 1 („..... godtgør at være undergivet indkomstskattepligt til fremmed stat efter reglerne for derboende personer“), ikke medføre, at Danmark i visse tilfælde må afgive beskatningen, hvor Danmark i øvrigt i henhold til dobbeltbeskatningsaftale ville have beskatningsretten som bopælsland i overenskomstens forstand? Motiveringen for spørgsmålet er, at skattepligt i Danmark plejer at blive afgjort alene ved danske regler i forbindelse med eventuel dobbeltbeskatningsoverenskomst. Bestemmelsen i forslaget lader tilsyneladende fremmed lovgivning være afgørende, hvilket måske kan være mindre hensigtsmæssigt i administrativ henseende,